

Mutta että

Ennustin ennen MM-kisoja, että henkilökohtaisia präniköitä ei meille Lahdesta tule ja että saamme tyytyä pariin viestimitaliin. Perustelin synkkää näkemystäni sillä, että edellinen Lahti tavallaan poisti yhden sukupolven verran lahjakkaita lupauksia maastohihdosta.

Olin väärässä, eikä se harmita ollenkaan. Päinvastoin.

Sankarimme Iivo ja Krista olivat noin kymmenvuotiaita, kun hiihtopomomme nolasivat meidät. Hiihtoliiton puheenjohtaja pyysi suorassa TV-lähetyksessä kansalta anteeksi aiheutettua katastrofaalisen suurta häpeää. Häpeään joutuivat myös monet pikkunaskalit, jotka olivat haaveilleet mitaleista ja mestaruuksista. Heille ilkuuttiin. Moni heitti hiihdon ja lähti lätkään mutta onneksi eivät kaikki.

Happo Heikkinen oli Lahden aikaan jo varttunut hiihtoon panostava myöhäisteini, joka varmaan pystyi käsittelemään viisaasti hiihdon häpeätilaa. Se ei näyttänyt vaikuttavan hänen kehittymiseensä.

Viime Lahden jälkeen hiihdossa menikin pitkään huonosti. Edustushiihtäjämme joutuivat kilpailuissa juoksemaan pakoon ilkeitä toimittajia. Etenkin Ruotsin ja Norjan lehdissä meistä kirjoitettiin rumia juttuja. Dopede skiløpere fra den finske demokratiske republikk.

Syvin pohja on tosiaan ohitettu. Hiihtoliitto ei asettanut kisoihin tarkkoja tavoitteita. Todettiin vain, että jokaisena päivänä on mitalimahdollisuus. Se oli viisaasti sanottu semminkin, kun muutama mitali tuli, ja lisää oli lähellä. Valitettavasti alemmat sijat jäävät vain tilastojen koristeiksi.

Jostain kumman syystä HuMu:n, sittemmin Huippu-urheiluyksikön jäseniä ei paljoakaan poukkoillut Lahdessa. Ehkä hyvä näin, koska HuMu-suomi -sanakirjaakaan ei ole vielä saatavilla. Muiden muassa käsitteet ”urheilija keskiössä” ja ”urheilijan polku” ovat vieläkin niin salaperäistä kaunokieltä, etteivät asiantuntijatkaan niitä ymmärrä.

Parikin entistä doping-urheilijaa ja -valmentajaa kelliskeli kisojen TV-studioissa suut korviin asti hymyssä. Ihan kuin he olisivat uuden tulemisen airuita. Doping-urheilijat ja -valmentajat pois studioista!

Napsautin usein telkkarini Eurosportille, josta tuli samaa teräväpiirtokuvaa kuin Yleltäkin. Selostajien ja asiantuntijoiden ei tarvinnut hävetä. Etenkin isä ja poika, Hannu ja Kalle Lepistö selostivat rennosti ja paljastivat mäkihypyn saloja. Hannu Lepistö joutui joukkuemäen kilpailun jälkeen ujosti tunnustamaan, että onhan noita kaikkia Puolan poikia tullut valmennettua.

Kiehtovalle Kristalle pitäisi antaa erikoismitali. Ei suinkaan hiihdosta vaan suomen kielen kehittämisestä. Hän on tuonut puhekieleemme metkan sanonnan mutta että. Jopa toimittajat ja kansanedustajat ovat ruvenneet häntä komppaamaan.

On tehty kaikki mitä pitää mutta että ei sitä koskaan tiedä. Huolto kyllä testaa voiteet ja sukset mutta että aina kaikki ei osu kohdalleen. Mukava baana mutta että paikoitellen oli aika mössöä. Missään nimessä ei tule olemaan helppoa mutta että parhaani yritän. Kirjoitettuna nämä eivät oikein säväytä. Puhetta mutta että jäsentää ja elävöittää metkasti.

Kotimaisten kielten keskuksen eli Kotusin aineistosta ei löydy mitään mutta että -ilmaisun käytöstä. Mihän kohtaan pannaan pilkku vai tarvitseeko sitä ollenkaan? Olen aiemmin törmännyt toistuvaan mutta ettään vain Esa Adrianin venäläisten teosten suomennoksissa.

pajen